

Τ Α Ε Ρ Ω Τ Ι Κ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Ο Μ Η Ρ Ο Σ

1

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέιομεν εὐνήθεντε.
οὐ γὰρ πώποτε μ' ὤδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἔρατεινῆς
ἐπλεον ἀρπιάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
νῆσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνήῃ
ὥς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰεῖ.
(Γ 441—6)

2

Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δεῖδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν,
ἄψεσθαι τοῖον τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
χρῦσεον οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἥελιός περ,
οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.
Ἦ ρα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν.
(Ξ 341—6)

3

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἡ δὲ μέγαν ἱστόν ὕφαινε,
δίπλακα πορφυρέην πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάνων (Γ 125—8)

4

ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσι,
γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἔσθλοί, τετλίγεσσι ἐοικότες, οἱ τε καθ' ὄλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν
τοῖοι θρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰούσοι,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόνεντ' ἀγόρευον
«οὐ νέμεις Τρῶας καὶ ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς ὥπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς τοίῃ περ εἴοοσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο» (Γ 149—60)

5

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγγείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις (Γ 136—3).

6

...ἐκ δ' Ἑλένην θαλάμοιο θυώδεος ὑφορόφοιο
ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα. (δ 121—2)

7

Ἄτρεϊδης δὲ καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
παρ' δ' Ἑλένην τανυπέπλος ἐλέξατο, διὰ γυναικῶν
(δ 304—5)

8

αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνὼν τε κἀθήρην τε ρῦπα πάντα,
ἐξεῖς πέτασαν παρὰ δῖν' ἀλόξ, ἦχι μάλιστα
λαίγγας ποτὶ χέροισιν ἀποπλύνεσκε θάλασσα,
αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
εἶματα δ' ἡλίοιο μένον τεροσῆμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν ὁμοῦ τε καὶ αὐτῆ,
σφαίρη ταίῳ ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα θαλεῦσαι·
τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς (ζ 39—101)

9

«Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νῦν τις ἦ θροτὸς ἔσσι;

εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἄρτέμιδι σε ἔγωγε. Διὸς κούρη μέγαλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φωνὴν τ' ἀγχιστα ἔισκω·
εἰ δὲ τις ἔσσι θροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ καιετᾶουσιν,
τρισμακάρες μὲν σοίγε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρισμακάρες δὲ κασίγνητοι μάλα ποῦ σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐνφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἰνεκα σεῖο,
λευσοσόντων τοιόνδε θάλας χορὸν εἰσιχνεῖσαν.
κεῖνος δ' αὐτὸν περὶ κῆρι μακάριτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὃς κέ σ' ἐέδνοισι θρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
οὐ γὰρ πῶ τοιοῦτον εἶδον θροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' ἀνδρ' οὔτε γυναικᾶ· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλω δὴ ποτε τοῖοιο Ἀπόλλωνος παρὰ θωμῷ
φοῖνικος νέον ἔρωσ ἀνερχόμενον ἐνόησα...
...ὡς δ' αὐτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δὴν, ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης,
ὡς σέ, γύναι, ἀγαμαί τε τεθήπεα τε δεῖδιθα τ' αἰνῶς...
(ζ 149—168)

10

«τίς δ' ὄδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
ξείνος; ποῦ δὲ μιν εὔρε, πόσις νῦν οἱ ἔσεται σῦτῃ»
(ζ 276—7)

11

Ναυσικάα εἰ θεῶν ἀπὸ κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥά παρὰ σταθμῶν τέγεος πυκα ποιητοῖο,
θαυμάζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόνεντα προσηύδα·
«Χαίρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἔῶν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρῶτη ζῶαγγι' ὀφέλλεις. (θ 457—62)

12

ταῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμηπόλῳ ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λείχοσθε, δαος μετὰ χερσίν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
ἀπάσασιν ἄκτροισι παλαιῶν θεσμών ἱκόντο (ψ 293—6)

Λ Η Μ Ο Τ Ι Κ Α

1

Τὸ καρὰδά—
—χάνομαι γιὰ σένα!—
τὸ καρὰδάκ. ξέβγηκε, ἀνάμεσα στὴν Πόλη
—καλαίει ἡ καρδιά μ' καὶ δὲ μερώνει—

ἔχει πανιά —
—χάνομαι γιὰ σένα!—
ἔχει πανιά μεταξωτὰ καὶ πράσινες κορδέλες
—σὺν τῆς Σμητιανῆς κοπέλης—

Μέσα εἶναι—
—χάνομαι γιὰ σένα!—
μέσα εἶναι ἡ ἀγάπη μου, εἶναι καὶ ὁ καλὸς μου
—τὰ ματάκια καὶ τὸ φῶς μου—

εἶν' ἠερωμέ—
—χάνομαι γιὰ σένα!—
εἶν' ἠερωμένος κι ἀπλυτος καὶ θαλασσοδρεγμένος—
—καὶ θαλασσοδρεγμένος—

Ἐχω λουτρό —
— χάνομαι γιὰ σένα!—
ἔχω λουτρό, γιὰ νὰ λουσθεῖ, καὶ ρούχα, γιὰ ν' ἀλλάξει
—γιὰ νὰ μὴν ἀναστενάξει—

2

Γιὰ μιὰ περὶ—
—περιβολαριά μου —
γιὰ μιὰ περιβολαρίσσα,
γιὰ μιὰ περιβολαρίσσα
τὰ νιάτα μου τὰ χάρισα,
νὰ μοῦ ποτὶ—